

mom. 1--3 nämnd näring eller att grunda filial av affär 3,000 mark.

§ 2.

Stämpelmärken, varmed landskapsnämndens förenämnda resolutioner beläggas skola genom landskapsnämndens åtgärd anskaffas.

Mariehamn, den 20 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 4.

Ålands landstings beslut

om ändring av § 3 i lagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland.

Utfärdat i Mariehamn den 11 februari 1924.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutit, att § 3 i lagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad den 15 februari 1923, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

För inträdesbiljett till förlustelsetillfälle, då inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av priset för inträdesbiljetten:

Vid cirkus-, varieté-, akrobat- o. kabaretföreställningar samt alla i samband

§ 3.

Utan hinder av stadgandena i denna lag, skola från densamma avvika de bestämmelser, vilka ingå uti med utländska makter avslutade traktater, lända till efterrättelse.

med yrkesmässig servering givna föreställningar, danstillställningar, maskerader, karuseller, vaxkabinett m. m. 40 procent;

vid kinematografföreställningar 30 procent;

vid kinematografföreställningar, vid vilka enbart vetenskapliga eller konstnärliga filmer förevisas, 20 procent; vid övriga förlustelsetillfällen 10 procent;

dock för varje slag minst 15 penni.

Omfattar förlustelsetillfälle olika slag av nöjen, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilken den är störst.

Tillfälle, som har uteslutande vetenskapligt eller undervisnings- eller pedagogiskt syftemål eller där programmet omfattar enbart gymnastik eller sportuppvisningar, vika icke givas yrkesmässigt, anses icke såsom förlustelsetillfälle.

Förlustelsetillfällen, vilkas huvudsakliga program utgöres av tal, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, men där dans idkas under högst en timmes tid, betraktas icke såsom danstillställning.

Som inträdesbiljettpris skall anses den å biljetten angivna inträdesavgiften.

Mariehamn, den 20 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

N:o 5.

Ålands landstings beslut

angående antagande av arbetsordning för Ålands landsting.

Utfärdat i Mariehamn den 11 februari 1924.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla inom landskapet nedanstående

Arbetsordning för Ålands landsting.

Konstituerande åtgärder.

§ 1.

Då landstinget första gången sammanträder till plenum, intager den

landstingsmedlem, som är till åren äldst, talmannens plats och föranstaltar upprop med biträde av den, som han utsett att föra protokollet.

Landstingsmännen intaga herefter plats enligt bokstavsordning, vilken skall iakttagas intill dess landstinget annorlunda beslutar.

§ 2.

Härefter sker val av talman och

vicetalmän med slutna sedlar och sålunda, att, om ingen vid första omröstningen erhållit flertalet av de avgivna rösterna, ny omröstning skall verkställas. Har ej heller vid andra omröstningen någon erhållit sådan ovillkorlig röstövertikt, skall en tredje omröstning äga rum och den förklaras vald, som därvid fått de flesta rösterna. Bliva vid en tredje omröstningen rösttalen lika, avgör lotning.

Om utgången av valet bör i skrivelse till landshövdingen och landshövdningen anmälas.

Talmannen och vicetalmännen bilda landstingets presidium.

§ 3.

Vid landstingets andra plenum tillsätter landstinget en kanslikommission, till vilken höra talmannen, vicetalmännen och tvenne landstingsmän, vilka utses på sätt som gäller för val av ledamöter till landstingets utskott.

Kanslikommissionen åligger att besätta kanslitjänsterna samt bibliotekariebefattningen, ävensom antaga nödigt antal betjante; att övervaka landstingets tjänstemäns verksamhet och med avseende därå till landstinget avgiva nödiga förslag; att uppgöra lista över landstingsmännen tillkommande arvoden; ävensom att avgiva yttrande angående ordnandet av landstingsmännens platser i plenisalen.

I denna paragraf omförmälda tjänstemän tillsätts enligt kanslikommissionens prövning för viss tid, ej längre än för valperioden, eller ock med rätt till uppsägning.

§ 4.

Sekreterarbefattningen anslår talmannen ledig att ansökas. Sekrete-

raren tillsätts vid landstingets plenum, sedan kanslikommissionen avgivit utlåtande om sökandena.

Sekreterarens mandat fortgår intill början av nästföljande landstingssession.

Sekreteraren bestrider under tiden mellan landstingen sekreterarbefattningen i expeditiionsutskottet, ombesörjer förekommande kansli- och tryckningsarbeten samt övervakar kanslipersonalens verksamhet.

Om elektor och utskott.

§ 5.

Valet av ledamöter till landstingets utskott verkställs med slutna sedlar.

§ 6.

Den, som förut blivit vald till ledamot i tvenne utskott, vare berättigad att avsäga sig ledamotskap i ytterligare utskott med undantag av stora utskottet. Å landstinget ankommer att pröva, huruvida utskotts ledamot må på grund av annat uppgivet hinder från dylikt uppdrag befrias.

§ 7.

Varje utskott väljer vid sitt första sammanträde ordförande och viceordförande. Val i utskottet verkställs med slutna sedlar, därest utskottets samtliga ledamöter icke enas om annat valsätt. Eljest må omröstning ske öppen genom namnupprop eller på annat sätt, såsom utskottet för gott finner. Vid lika rösttal avgör ordförandens röst.

Om utgången av ordförande- och viceordförandevalen bör till landstingets plenum inberättas.

§ 8.

Utskott kan giva tillkallade experter rätt att deltaga i överläggningarna angående visst ärende, men icke i besluten.

§ 9.

Har utskottsledamot utan förfall, som av utskottet godkännes, eller utan särskilt tillstånd tre gånger avhållit sig från utskottets sammanträden, skall sådant anmälas hos landstinget, som med anledning därav vidtager den åtgärd, vilken av omständigheterna påkallas.

§ 10.

Bestämmer landstinget att något ärende skall i dess helhet eller delvis behandlas av tvenne utskott, skola utskotten, där de önska gemensamt yttrande i ärendet avgiva, för sådant ändamål sammanträda till gemensamma överläggningar eller ock uppdraga utlåtandets avfattande åt särskilda av utskottet valda delegerade.

§ 11.

Betänkande i ärende, som av utskott behandlas, skall kortfattat uppsättas. Betänkandet bör avslutas med klämmor, innehållande utskottets förslag.

Vid stora utskottets sammanträden föres dessutom kortfattat protokoll, upptagande i utskottet gjorda framställningar, omröstningspropositioner och utskottets beslut.

§ 12.

Utskottsbetänkanden justeras antingen av utskottet i dess helhet eller av justeringsmän, som utskottet därtill utsett.

Expeditioner från utskott underskrivas å utskottets vägnar av ordföranden och kontrasigneras av sekreteraren, ifall särskild sådan finnes anställd.

Om talmanskonferensen.

§ 13.

Å talmanskonferensen, som består av talmannen och vicetalmännen samt ordföranden i de av landstinget tillsatta utskotten, ankommer att väcka förslag om tillsättande av särskilda utskott utöver de fyra ordinarie utskotten; föreslå ändringar i landstingets arbetsordning; avgiva utlåtande rörande sådan ändring däri, vartill landstingsman tagit initiativ samt i övrigt göra de framställningar, vilka med avseende å landstingets arbetsordning och arbetsplan befinnes nödiga.

Å talmanskonferensen ankommer jämväl att föreslå beloppet av det arvode, som jämlikt § 10 i landstingsordningen tillkommer landstingsman.

§ 14.

Förslag till den i 41 § uti landstingsordningen stadgade arbetsplan åligger talmanskonferensen till landstinget avgiva för den närmast följande tiden. Arbetsplanen utdelas mångfaldigad åt landstingets medlemmar.

Anser talmanskonferensen i följd av senare inträffade omständigheter tillägg eller ändringar till arbetsplanen nödiga, göra därom hos landstinget förslag.

Om plena.

§ 15.

Kallelse till landstingets plenum

skall anslås i förrummet till landstingets sessionssal sist klockan 6 på aftonen före den för plenum kungjorda dagen eller ock delgivas landstingsmännen under näst föregående plenum.

I kallelse bör, såvitt möjligt, upptagas de ärenden, som därvid skola behandlas.

§ 16.

Kortfattat sammandrag av dagordningen eller föredragningslistan skall före plenum anslås å lämpliga ställen och i kansliet hållas tillgänglig för landstingets medlemmar.

§ 17.

Motioner och petitioner till landstinget eller förslag till dylika avsedda att föreläggas riksdagen, skola skriftligen avfattade överlämnas till sekreteraren senast å femte dagen efter landstingets öppnande.

Önskar landstingsman, att annat ärende vid plenum upptages, skall han hos talmannen i god tid därom göra skriftlig framställning, vari saken och yrkandet i korthet nämnas.

Endast i undantagsfall vare tillåtet att upptaga ärende utan att därom gjorts anmälan på sätt ovan nämnts.

§ 18.

Anser talmannen något ärende av den beskaffenhet, att detsamma icke må vid offentligt sammanträde handläggas, eller hava tio landstingsmän anhållit att något ärende skall behandlas vid icke offentligt sammanträde låte talmannen utrymma åhörarplatserna samt framställa till landstingets avgörande, huruvida ärendet skall vid offentligt sammanträde behandlas eller ej.

Dagordningen för ett sådant icke offentligt sammanträde må icke genom anslag eller på annat sätt kungöras.

§ 19.

Plenum vidtager med namnupprop. Landstingsman, som icke infinner sig till plenum senast 15 minuter efter uppropet, antecknas i protokollet som frånvarande.

§ 20.

Medan annan talar, må landstingsman begära ordet endast skriftligen sålunda, att han lämnar eller sänder sin namnsedel till sekreteraren.

Lämpliga sedlar för namnteckning för landstingsmännen skola hållas till hands.

Efter varje andragande skall sekreteraren meddela, vilka under föregående andragande skriftligen anhållit om ordet.

Anhåller landshövdingen eller av honom förordnad tjänsteman vid landshövdingeämbetet eller lantrådet eller ledamot av landskapsnämnden under pågående plenum om ordet, skall sådant tilldelas dem med företrädesrätt framom övriga talare.

§ 21.

En var, som erhållit ordet, skall tala stående från sin plats.

§ 22.

Varje talare bör noga hålla sig till sak, som behandlas. Avviker han därifrån, skall talmannen uppmana honom att hålla sig till saken.

23 §.

Larmande yttringar av bifall eller ogillande må vid landstingets plenum icke tillåtas.

§ 24.

Begäres under pågående överlägg-

ning ärendets bordläggning, eller väckes förslag, vars godkännande skulle avbryta den sakliga handlingen av ärendet, bör frågan därom avgöras, innan överläggningen må fortsättas.

§ 25.

Talare, som framställer nytt förslag, vilket han önskar underkasta omröstning, bör, därest talmannen prövar sådant nödigt, överlämna förslagets kläm, skriftligen avfattad, genom sekreteraren till talmannen.

Om förslag, som ej understötts, må ej omröstning ske.

§ 26.

Plenum må ej fortgå efter klockan 11 på aftonen, såvida icke talmannen anser särskild anledning därtill föreligga eller landstinget så besluter.

§ 27.

Då omröstning med slutna sedlar eller val verkställes, skola två landstingsmän, vilka talmannen därom anmodar, taga plats vid talmannens bord och biträda honom vid röstsedlarnas öppnande och granskning. Då upprop sker, bör varje landstingsman avgiva sin röstsedel i den ordning, som hans namn uppropats. I annan ordning må röstsedlar ej avlämnas.

§ 28.

Kortfattat protokollsutdrag skall så snart ske kan lämnas åt de i 42 § i landstingsordningen omnämnda landstingsmännen att justera.

Särskilda stadganden.

§ 29.

Från landstinget utgående skrivelser samt landstingsbeslut justeras av

det i § 28 av landstingsordningen omnämnda justerings- och expeditiionsutskottet, där landstinget ej i särskilda fall utövar sin justeringsrätt.

Å utskottet ankommer jämväl att efter landstingets avslutning utanordna kostnaderna för landstingshandlingarnas eventuella befordrande till tryckning och övriga av landstinget föranledda kostnader.

Expeditions- och justeringsutskotten skola fortsätta med sin verksamhet till dess de av landstinget dem anförtrödda uppdrag slutförts.

§ 30.

Landstingsman, som för enskilda uppdrag undfått ledighet från landstingsgöromål, tillkommer icke arvode under den tid ledigheten varar, såvida denna överstiger tre dagar.

Landstingsman, som på grund av sjukdom eller annat laga förfall förhindras deltaga uti landstingsarbetet, må under tiden för förfallet icke utslutas från rätt till arvode.

§ 31.

Böter, som landstinget enligt § 11 i landstingsordningen kan ådöma utebliven landstingsman, skola förvaras såsom talmannen föreskriver samt användas på sätt landstinget beslutar.

§ 32.

De, vilka åhöra landstingets överläggningar, böra noga ställa sig till efterrättelse gällande stadganden för ordningens vidmakthållande och föreskrifter, vilka kunna varda av landstinget påbjudna. Sådana föreskrifter böra vara å lämpliga ställen anslagna.

Uppstår oordning, äge talmannen förordna, att åhörarplatserna skola utrymmas.

§ 33.

Denna arbetsordning tjäna till efterlevnad, intill dess landstinget besluter ändring i eller tillägg till densamma. Sådant beslut lände genast till efterrättelse.

Önskar landstingsman taga initiativ

Mariehamn, den 4 december 1923.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Aug. Karlsson
vicetalman.

till ändring av arbetsordningen göra därom till landstinget skriftlig framställning, vilken skall, såframt densamma icke av landstinget förkastas, till talmanskonferensen överlämnas för avgivande av utlåtande.

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1924

N:o 6

Innehåll:

N:o 6. Ålands landstings beslut om antagande av lag angående byggande och underhåll av vägar på landet i landskapet Åland.

N:o 6.

Ålands landstings beslut

om antagande av lag angående byggande och underhåll av vägar på landet i landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 16 maj 1924.

Utfärdat i Mariehamn den 16 juni 1924.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

Landskapslag

angående byggande och underhåll av vägar på landet i landskapet Åland.

la allmän samfärdsel mellan kommuner eller sådana orter, där väg provas vara av allmän nytta och nödvändighet.

Med bygdeväg förstås sådan far- eller spångväg, som tjänar till utfartsväg för eller förmedlar samfärdseln mellan byar eller eljest är av ortsförhållandena betingad.

I KAP.

Om vägs anläggning, indragning eller förlängning.

§ 1.

De vägar på landet, vilka i denna lag avses, äro till underhåll i behörig ordning påbjudna landsvägar och bygdevägar. Under sagda vägar inbegripas ock broar, färjor, vägtrummor och ledstänger samt övriga för samfärdseln nödiga anordningar.

Till landsvägar hänföras sommar- och vintervägar ävensom för fotgängare och ryttare avsedda spångvägar, vilka förmed-

§ 2.

Landsväg skall läggas, där den behöves samt jämnast och även eljest lämpligast göras kan. Högsta stigning å väg skall bestämmas enligt markens natur och trafikens art, men må likväl icke göras större än tio på hundra, där ej synnerliga naturhinder påkalla större stigning.

Är stigning å redan färdig landsväg större än vad ovan bestämts, må därvid förbli, därest Landskapsnämnden finner förhållandena sådant medgiva.